

Yayıncıdan

Değerli Okurlarımız,

İslamcı hareket, bir dindarlaşma çabası olduğu kadar bir ideolojileşme süreci olarak da değerlendirilebilir. Bunun doğal sonucu olarak daha derinden bir İslamlaşma ve İslamlaştırma çabasına girecek, bu doğrultuda bir bakış açısı geliştirecekti. Örneğin M. Akif'e baktığımızda hem geleneksel taklitçiliğe hem de buna alternatif olarak ortaya çıkan Batı taklitçiliğine karşı makul ve orta yolcu bir tavır geliştirdiğini; öte yandan millî hassasiyetleri ön plana çıkarırken kavmiyetçi/ulusalçı söylemleri dışladığını görebiliyoruz.

Ancak, Anadolu İslamcılarındaki bu dengeli gelişmenin çok uzun sürmediğini, kurum ve kadrolarını kaybettiklerini, fetret döneminin ardından kaynaklarına dönmede bir hayli zorlandıklarını görebiliyoruz. Yerli ama yüzeysel bir takım çözüm önerilerine paralel olarak önce Doğudan, sonra Batıdan olmak üzere geniş çaplı tercüme faaliyetine yöneldiklerine şahit oluyoruz. Ancak bütün bu çabalara rağmen İslamcılık akımının, bütüncül bir bakış açısı geliştirebildiğini söylemek zordur. İdeolojik ve gelenekçi tutumun yer yer sergilediği rasyonel veya duygusal fakirleşme arasında sıkışan bu haklı düşüncenin, milleti dindarlaştırmanın adresi gibi gözükmekle birlikte zaman zaman kendi hedeflerini iskaladığı ve seküler dünya görüşüyle aynı çizgiye düştüğü söylenebilir.

Bu nedenlerle dosyamız, söz konusu akımı farklı yönleriyle ele alan makalelerden oluşmaktadır. Değerli bilim adamlarımızdan Erkan Perşembe, popüler dindarlığın İslam'ı nasıl tükettiğine dair bir makaleyle katılırken; Kadir Canatan, Türkiye'de İslamcılığın sosyolojisini değerlendiren bir başlık altında "Kovuk" ve "Mahalle Baskısı" tezlerini eleştiriyor. İslamcılığın geçmişe dönük boyutunu masaya yatıran bilim adamlarımızdan Ali Osmanoglu, Türk modernleşmesinin Batıcı ve İslamcı halkalarını ele atırken, Kadir Özköse, Kuzey Afrikalı Sufilerin II. Abdulhamid'in İslam birliği siyasetine verdiği desteğe göz atıyor. Elisabeth Özdalga ile yapılan söyleşi ise Türkiye'de İslamcılığın son yıllarda yaşadığı dönüşümü masaya yatırıyor. Mehmet Evkuran, Türkiye'de muhafazakar siyaset ve İslamcılık ilişkilerini irdelerken; Ramazan Altıntaş, Protestançı söylem karşısında İslamcılarının ihyacı tepkisini Muhammed Abduh örneğinde ele alıyor. Tuncer Namlı, öze dönüş iddiasına karşın dünyevileşme sendromundan kurtulamayan İslamcılığın düşünsel arka planını sorgularken; Bayram Ali Çetinkaya, Cumhuriyet Halk Partisinin İslamcı Başbakanı Semsettin Günaltay'ın portresini çiziyor. Halit Ünal, İslamî kimlik yenilenmesini S. Halim Paşa örneğiyle ortaya koymaya çalışırken; Şenol Korkut, Aliya İzzet Begoviç'in mücadelesini Dram ve ütopya denkleminde çözümlenmeyi deniyor. Mustafa Ünver ise "Eskiden Yeniye Klasiklerimizden" köşesine, Gazâlî'ye göre Kur'an'da ihtilaf konusunu Bedruddin ez-Zerkeşî'den yaptığı bir çeviriyle taşıyor.

Bu arada, Halit Selman'ın kaleme aldığı "Amerika Kitası ve İslam" konulu gözlem notlarının ikinci bölümünü bu sayımıza kadar ertelediğimiz için özür diliyoruz. "Cahiliye Şiirinin Mevsukiyeti ve Nihat Çetin" başlıklı makalesinde yapılan teknik hatadan dolayı bir özür borcumuz da Celalettin Divlekçi'ye vardı. Yazısını tekrar yayınlamaya hem kendisine hem de okurlarımıza olan özür borcumuzu ödemek istiyoruz. Ayrıca yurt dışı görevi nedeniyle bu sayıdan itibaren Editörlük görevini sona erdirmek durumunda kalan değerli üstadımız Mehmet Pacacı'ya ve yeni editörümüz Gürbüz Deniz'e gönül dolusu teşekkürlerimizi ve başarı dilekelerimizi sunuyoruz. Tabi ki dergimizin abone ve reklam koordinatörlüğünü yürütürken Öğretmenlik ataması nedeniyle aramızdan ayrılan Tefik Aksoy kardeşimize de aynı duygularla sevgi ve başarı dilekelerimizi gönderiyoruz.

Batıcılık ideolojisinde yaşanan kırılmaları ele alacağımız **gelecek sayıda** görüşmek dileğiyle, kalın sağlıcakla... ■

